

DZIENNIK POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 20 lipca 1954 r.

Nr 15

Poz. 131-142

T R E Ś Ć :

I

ZARZĄDZENIA Ministra Poczty i Telegrafów:

Poz.

131. z 29 czerwca 1954 r. w sprawie ordynacji telefonicznej.

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE: Ministra Poczty i Telegrafów:

132. z 26 listopada 1953 r. w sprawie regulaminu o paczkach i listach wartościowych w obrocie wewnętrznym.
133. z 28 czerwca 1954 r. w sprawie przywrócenia centralnej kontroli należności celnych.

O K Ó L N I K I :

134. Znak PIM 4.54. Skład i zadania Centralnej Komisji Wyłaczności przy Zarządzie Poczty.

Poz.

135. Znak PKm. 20.54. Przesyłanie nadmiarów kasowych.
136. Znak Tr. 372.54. Kierowanie telegramów przeznaczonych za granicę.

K O M U N I K A T Y :

137. Znak PK. 313.54. Uzupełnienie spisu władz i urzędów.
138. Znak PRZ. 442.54. Kurs przeliczenia kwot przekazowych w obrocie międzynarodowym.
139. Znak PSG. 14.54. Kradzież pieczęci okrągłej, stempla okręgowego, stempla „R” datownika, plombownicy i książeczek oszczędnościowych P.K.O.
140. Znak PSG. 14.54. Kradzież pieczęci urzędowej, stempla okręgowego, datownika i pieczętki nagłówkowej.
141. Znak POrg. 35.54. Wykaz uruchomionych placówek pt.
142. Znak GPr. 71.54 Sprostowanie.

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZTY I TELEGRAFÓW:

131.

ZARZĄDZENIE Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 29 czerwca 1954 r. w sprawie ordynacji telefonicznej.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się ordynację telefoniczną, stanowiącą załącznik niniejszego zarządzenia.

§ 2. Przepisy ordynacji telefonicznej obowiązują w ruchu krajowym, a w ruchu zagranicznym tylko o tyle, o ile przepisy wydane na podstawie międzynarodowych umów telekomunikacyjnych lub umów zawartych w tym przedmiocie z poszczególnymi krajami, nie stanowią inaczej.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r. Tracą moc przepisy, wydane w przedmiocie uregulowanym niniejszym zarządzeniem.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski.

Załącznik do zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 29.VI. 1954 r. w sprawie ordynacji telefonicznej (Dz. P. i T. Nr. 15, poz. 131).

ORDYNACJA TELEFONICZNA.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Służba telefoniczna użytku publicznego jest wykonywana przez państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

2. Świadczenie usług telefonicznych następuje na podstawie umów.

3. Warunki tych umów określają przepisy niniejszej ordynacji; w przypadkach ordynacji nieuregulowanych mają zastosowanie przepisy prawa cywilnego.

§ 2. Użyte w ordynacji określenia i skróty oznaczają:

- 1) Łącze — zespół trwale ze sobą połączonych urządzeń, umożliwiających przeprowadzenie jednoczesne jednego połączenia (telefonicznego lub telegraficznego itd.);
- 2) Łącze telefoniczne — łącze służące do telefonii;

3) Sieć telefoniczna — zespół linii telefonicznych i połączonych nimi urządzeń, obsługujący pewien obszar;

4) Sieć telefoniczna publiczna — sieć telefoniczna przeznaczona do świadczenia usług telefonicznych powszechnie dostępnych;

5) Sieć telefoniczna miejscowa — sieć telefoniczna obejmująca działaniem jedną miejscowość;

6) Sieć telefoniczna okręgowa — sieć telefoniczna obejmująca swym działaniem istniejący lub projektowany automatyczny okręg telefoniczny;

7) Sieć telefoniczna międzymiastowa — zespół linii międzymiastowych i związanych z nimi telefonicznych urządzeń międzymiastowych;

8) Centrala telefoniczna — zespół urządzeń łączeniowych i pomocniczych obsługujących pewien obszar;

9) Centrala telefoniczna miejscowa — centrala przeznaczona w zasadzie do obsługi abonentów jednej miejscowości;

10) Centrala telefoniczna międzymiastowa — centrala wyposażona w zasadzie w wydzielone stanowiska międzymiastowe do obsługi międzymiastowego ruchu telefonicznego;

11) Centrala międzymiastowa wzywająca — centrala, która przyjęła zamówienie na rozmowę;

12) Centrala międzymiastowa wzywana — centrala docelowa, do której skierowane zostało zamówienie na rozmowę;

13) Centrala międzymiastowa tranzytowa — centrala pośrednicząca w wykonaniu połączenia tranzytowego;

14) Połączenie bezpośrednio — połączenie dokonane z udziałem tylko dwóch central międzymiastowych;

15) Stacja telefoniczna abonencka — urządzenie telefoniczne zainstalowane u abonenta, połączone bezpośrednio z centralą miejscową lub międzymiastową,

16) Rozmównica publiczna — stacja telefoniczna w placówce pt. lub w miejscu publicznym, przeznaczona do użytku powszechnego;

17) P. P. T. i T. — państw. przedsiębior. „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”;

18) Placówka p. t. — placówka pocztowo - telekomunikacyjna;

19) Dyrekcja — Wojewódzki Zarząd Łączności;

20) Opłata taryfowa — opłata podana w taryfie telefonicznej;

21) M/m — międzymiastowa (y).

§ 3. Przy powoływaniu się na poszczególne postanowienia ordynacji, należy podawać kolejno: paragraf (§) ustęp (ust.) punkt (pkt.); ustępy oznaczone są liczbą arabską i podana po niej kropka, punkty oznaczone są liczbą arabską z nawiasem.

R o z d z i a ł 1.

Godziny służbowe.

§ 4. 1. Godziny służbowe placówek p. t. w dziale telefonicznym mogą być różne dla rozmówcy i dla abonentów.

2. Obowiązujące w danej placówce godziny służbowe podane są do publicznej wiadomości: 1) na tablicy informacyjnej placówki, 2) w spisie placówek, 3) w spisie telefonów.

3. Godziny służbowe oznacza się następującymi umownymi znakami:

- N — służba w ciągu całej doby;
- C — służba od godz. 7 do 21
w dni świąteczne od godz. 9 do 11;
- C/1 — służba od godz. 8 do 18
w dni świąteczne od godz. 9 do 11;
- L — służba od godz. 8 do 15
w dni świąteczne od godz. 9 do 11;
- L/1 — służba od godz. 8 do 12 i od 15 do 18
w dni świąteczne od godz. 9 do 11;
- L/2 — służba trwająca 3—4 godziny
w dni świąteczne od godz. 9 do 11;

4. Poza godzinami służbowymi mogą być przeprowadzane tylko rozmowy na hasło „Ratunek”. Sposób przeprowadzania takich rozmów podany jest na tablicy informacyjnej placówki.

R o z d z i a ł 2.

Abonament stacji telefonicznej.

§ 5. 1. Stację telefoniczną stanowi:

- a) albo pojedynczy aparat telefoniczny,
 - b) albo zespół aparatów tego samego abonenta, pracujących na wspólnej linii,
 - c) albo centrala z aparatami dodatkowymi;
- za centralę uważa się również zespół więcej niż 2 aparatów tego samego abonenta, pracujących na wspólnej linii.

2. Stację telefoniczną oznacza się zasadniczo tyłu numerami telefonicznymi, ile linii głównych łączy ją z centralą miejscową. Abonent nie ma prawa wyboru numeru telefonicznego.

§ 6. 1. Zgłoszenie o założenie abonenckiej stacji telefonicznej składa się w miejscowej placówce pt. na ustalonym druku.

2. Zgłoszenie powinno zawierać:

- 1) datę i miejsce wystawienia,
- 2) nazwę placówki pocztowo - telekomunikacyjnej,
- 3) nazwisko i imię lub nazwę zgłaszającego, oraz adres,
- 4) miejsce (lokal) założenia stacji telefonicznej,
- 5) rodzaj abonamentu,
- 6) czas trwania umowy abonamentowej,
- 7) podpis zgłaszającego.

3. Podpis zgłaszającego powinien zawierać nazwisko i imię, a jeżeli zgłaszającym jest osoba prawna, urząd lub instytucja — nadto odcisk pieczętki. To samo dotyczy organizacji społeczno - politycznych.

4. Zgłoszenie może objąć tylko jedną stację telefoniczną.

§ 7. 1. Zgłaszający może ubiegać się o założenie stacji telefonicznej tylko w pomieszczeniu przez siebie zajmowanym

2. Instytucje mogą również ubiegać się o założenie stacji telefonicznej w mieszkaniach swych pracowników pod warunkiem, że wszelkie opłaty za korzystanie ze stacji telefonicznej regulowane będą przez instytucje. Tego rodzaju stacji telefonicznej instytucja nie może zrzec się na dobro swojego pracownika lub innej osoby prywatnej.

§ 8. Prawidłowo wypełniony druk zgłoszenia o założenie stacji telefonicznej staje się umową abonamentową z chwilą włączenia stacji telefonicznej do sieci telefonicznej.

§ 9. 1. Umowa na abonament telefoniczny może być zawarta na czas nieoznaczony lub oznaczony.

2. P. P. T. i T. może odmówić zawarcia umowy na okres krótszy niż 3 miesiące.

3. Umowa na czas oznaczony wygasa z upływem terminu, na jaki została zawarta, może być jednak przedłużona za pisemną zgodą stron.

4. Umowa na czas nieoznaczony może być rozwiązana przez abonenta nie wcześniej, jak po upływie 3 miesięcy od dnia założenia stacji telefonicznej. Rozwiązanie następuje za wypowiedzeniem 1-miesięcznym, przypadającym na koniec miesiąca.

5. Na pisemne żądanie abonenta, urządzenia stacji telefonicznej mogą być w każdym czasie zwinięte. Żądanie zwinięcia stacji jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy abonamentowej z uwzględnieniem postanowień ust. 4. W tym przypadku abonent ponosi opłaty za stację telefoniczną do

czasu rozwiązania umowy, bez względu na okoliczności niekorzystania ze stacji.

§ 10. P. P. T. i T. ma prawo rozwiązania umowy abonamentowej o każdym czasie, w przypadku nie dotrzymania przez abonenta warunków umowy abonamentowej oraz jeżeli wymagają tego względy natury technicznej (przeciążenie centrali miejscowej); przy rozwiązaniu umowy bez wypowiedzenia — zwraca się abonentowi pobraną opłatą abonamentową i za kontyngent rozmów proporcjonalnie do ilości dni niewykorzystanego abonamentu.

§ 11. 1. Abonent może korzystać z następujących rodzajów abonamentu telefonicznego: normalnego, ograniczonego, towarzyskiego, zespołowego.

2. Na pisemny wniosek abonenta może być zmieniony rodzaj abonamentu, jeżeli pozwalają na to względy techniczne.

3. Bez zgody abonenta PPTiT może zmienić abonament normalny na ograniczony, jeżeli wymagają tego względy techniczne. W tym przypadku abonent może całkowicie zrezygnować z posiadania stacji telefonicznej przed upływem terminu wypowiedzenia, zachowując prawo do zwrotu opłat zgodnie z postanowieniami § 10.

4. Zmiana rodzaju abonamentu może nastąpić za miesięcznym wypowiedzeniem przypadającym na koniec miesiąca.

§ 12. 1. Przy abonamencie ograniczonym abonent korzysta ze stacji telefonicznej w dnie powszednie od godz. 16 do 8 a w niedziele i święta ustawowo bez żadnego ograniczenia.

2. Opłata miesięczna za abonament ograniczony wynosi 50% opłaty abonamentu normalnego; zniżka ta nie dotyczy innych opłat pobieranych za korzystanie ze stacji telefonicznej.

§ 13. 1. Abonament towarzyski może obejmować najwyżej 4 (cztery) aparaty telefoniczne, połączone jedną linią z centralą miejscową o ręcznej obsłudze.

2. Wszystkie towarzyskie aparaty telefoniczne oznacza się jednym i tym samym numerem.

3. Opłaty abonamentowe pobiera się za każdy aparat towarzyski w wysokości podanej w taryfie.

§ 14. 1. Abonament zespołowy może obejmować najwyżej 10 (dziesięć) stacji telefonicznych, połączonych jedną linią z miejscową centralą automatyczną.

2. Każdą stację telefoniczną w zespole oznacza się oddzielnym numerem telefonicznym.

R o z d z i a ł 3.

Instalacja urządzeń stacji telefonicznej.

§ 15. 1. Urządzenia stacji telefonicznej należące do PPTiT instaluje wyłącznie PPTiT.

2. Urządzenia stacji telefonicznej, stanowiące własność abonenta, może abonent instalować bądź we własnym zakresie, bądź powierzyć wykonanie instalacji PPTiT, które może jednak odmówić podjęcia się takiej instalacji.

§ 16. 1. Urządzenia stacji telefonicznej, zainstalowane przez abonenta, może włączyć do sieci telefonicznej tylko PPTiT, po uprzednim sprawdzeniu ich zdolności do współpracy z centralą miejscową istniejącą i projektowaną.

2. PPTiT może przyłączyć czasowo do sieci telefonicznej stację abonencką, przystosowaną tylko do współpracy z istniejącą centralą miejscową, zobowiązując jednocześnie abonenta do przeprowadzenia w określonym terminie odpowiednich zmian technicznych w stacji abonenckiej, celem przystosowania jej do współpracy z projektowaną centralą miejscową.

3. PPTiT może żądać od abonenta zainstalowania odpowiedniej pojemności centrali w miejsce posiadanych przez niego aparatów końcowych, jeżeli wymagają tego względy techniczne lub potrzeby ruchu telefonicznego.

§ 17. 1. Za wykonanie instalacji urządzeń stacji telefonicznej przez PPTiT pobiera się opłaty taryfowe.

2. Za włączenie stacji telefonicznej do sieci telefonicznej pobiera się opłatę taryfową za każdą linię główną, łączącą stację telefoniczną z centralą miejscową.

3. Na 1 linię główną, łączącą centralę abonencką z centralą miejscową powinno przypadać przeciętnie 7 aparatów dodatkowych, w przypadku przeciążenia centrali liczba ta może być większa.

§ 18. 1. Stację telefoniczną przyłącza się zasadniczo do centrali miejscowej, najbliższej dla miejsca zainstalowania stacji telefonicznej.

2. W przypadkach uzasadnionych ważnymi względami gospodarczymi lub bezpieczeństwa — stacja telefoniczna może być na żądanie abonenta, za opłatą taryfową, przyłączona do dalszej centrali, odległej najwyżej o 30 km i o ile centrala ta ma dłuższe godziny służbowe niż centrala właściwa.

§ 19. Na uzasadniony wniosek abonenta — stacja telefoniczna może być za opłatą taryfową przyłączona do dwóch sieci miejscowych pod warunkiem, że urządzenie stacji telefonicznej uniemożliwia dokonywanie połączeń międzymiastowych pomiędzy innymi abonentami tych sieci.

Zmiana miejsca zainstalowania stacji telefonicznej oraz zmiany w jej wyposażeniu.

§ 20. 1. Na pisemny wniosek abonenta, za opłatą taryfową może być zmienione w obrębie tej samej sieci miejscowej, miejsce zainstalowania stacji telefonicznej, jeżeli pozwalają na to względy techniczne. PPTiT może odmówić wykonania nieuzasadnionego przeniesienia urządzeń stacji w obrębie tego samego lokalu i budynku.

2. Przeniesienia urządzeń stacji, będących własnością PPTiT, może dokonać wyłącznie PPTiT. W przypadku samowolnego przeniesienia przez abonenta takich urządzeń, pobrane będą taryfowe opłaty za przeniesienie oraz dopłata, jeżeli wskutek przeniesienia zmienił się rodzaj i wysokość opłat za stację; dopłatę oblicza się od chwili dokonania przeniesienia, najmniej jednak za sześć miesięcy.

3. Zmiany miejsca zainstalowania urządzeń stacji telefonicznej, stanowiących własność abonenta, może abonent dokonać we własnym zakresie względnie powierzyć wykonanie tej roboty PPTiT.

4. Jeżeli zmiana miejsca zainstalowania wymaga przyłączenia stacji telefonicznej do centrali miejscowej innymi niż dotychczas liniami — pobiera się za każdą linię główną opłatę taryfową za włączenie stacji do sieci telefonicznej (§ 17, ust. 2).

§ 21. 1. Zmiany w urządzeniach stacji telefonicznej, będących własnością PPTiT, dokonuje się na pisemny wniosek abonenta za opłatą taryfową.

2. Abonent, który samowolnie dokonał zmian w urządzeniach stacji telefonicznej, będących własnością PPTiT, odpowiada za wszystkie wskutek tego wyrządzone szkody, a ponadto może być z nim rozwiązana umowa abonamentowa.

§ 22. 1. Abonent może we własnym zakresie zmienić wyposażenie stacji telefonicznej stanowiącej jego własność pod warunkiem, że nie spowoduje to zakłóceń elektrycznych na sieci telefonicznej. Ponadto obowiązany jest w ciągu 14 dni po dokonanej zmianie zawiadomić o tym miejscową placówkę.

2. Niezgłoszenie zmian w terminie oznaczonym w ust. 1 powodujących zwiększenie opłat abonamentowych, pociąga za sobą obowiązek wyrównania przez abonenta różnicy w opłatach za cały okres, licząc od chwili powstania zmiany, najmniej jednak za sześć miesięcy.

R o z d z i a ł 4.

Zmiana osoby, nazwy abonenta i numeru stacji telefonicznej.

§ 23. 1. Abonent może przenieść swoje prawa na osobę trzecią. Jeżeli wniosek pochodzi od ubiegającego się o przejęcie stacji telefonicznej, winien przedstawić zrzeczenie się abonamentu przez dotychczasowego abonenta na korzyść wskazanej osoby oraz złożyć jednocześnie prawidłowo wypełniony formularz zgłoszenia o założeniu stacji telefonicznej.

2. W razie śmierci oraz zmiany miejsca zamieszkania abonenta — najbliższa jego rodzina zamieszkała w tym samym lokalu może przejąć stację telefoniczną, po przedłożeniu dowodu, stwierdzającego stopień pokrewieństwa.

3. PPTiT może odmówić zgody na zmianę osoby abonenta.

4. Za przeprowadzenie manipulacji wynikających ze zmiany osoby abonenta — pobiera się opłatę taryfową od każdej linii głównej, łączącej stację telefoniczną z centralą.

§ 24. 1. Abonent obowiązany jest zgłosić pisemnie w miejscowej placówce pt. zmianę swojej nazwy w ciągu 30 dni po dokonanej zmianie i uiścić taryfową opłatę.

2. Niezgłoszenie zmiany nazwy w terminie powoduje pobranie potrójnej opłaty taryfowej.

§ 25. 1. Bez zgody abonenta może być zmieniony numer jego stacji telefonicznej, jeżeli wymagają tego względy techniczne.

2. Na żądanie abonenta może być za opłatą taryfową zmieniony numer jego stacji telefonicznej.

R o z d z i a ł 5.

Nadzór i konserwacja urządzeń stacji telefonicznej.

§ 26. PPTiT może żądać, aby abonent posiadał odpowiednią do ruchu stacji telefonicznej ilość aparatów telefonicznych lub

dotateczną ilość linii głównych, łączących centralę abonentką z centralą miejscową, w myśl postanowień § 17 ust. 3.

§ 27. 1. PPTiT ma prawo nadzoru nad urządzeniami stacji telefonicznej, stanowiącymi własność abonenta, celem stwierdzenia, czy są przestrzegane postanowienia § 26 oraz czy urządzenia te są należycie konserwowane, w sposób przewidziany instrukcjami PPTiT o konserwacji urządzeń telefonicznych.

2. Abonent obowiązany jest umożliwić pracownikom PPTiT, posiadającym odpowiednie zaświadczenie, dostęp do urządzeń stacji telefonicznej.

§ 28. 1. Niestosowanie się do postanowień §§ 16, 26, 27 może spowodować wyłączenie z ruchu stacji telefonicznej do czasu usunięcia przez abonenta stwierdzonych przez PPTiT niedomagań i braków.

2. Jeżeli doprowadzenie stacji telefonicznej do stanu wymaganego instrukcjami PPTiT jest niemożliwe — abonent obowiązany jest zainstalować w określonym terminie nowe urządzenie pod rygorem zastosowania postanowień ust. 1.

§ 29. Urządzenia stacji telefonicznej, stanowiące własność PPTiT, konserwuje PPTiT, a jeżeli stanowią własność abonenta — abonent.

§ 30. 1. PPTiT może podjąć się za opłatą taryfową konserwacji bieżącej urządzeń stacji telefonicznej i przewodów telefonicznych, stanowiących własność abonenta, oraz przeprowadzenia napraw okresowych (remont) urządzeń za zwrotem kosztów rzeczywistych.

2. Konserwacja bieżąca obejmuje usuwanie drobnych uszkodzeń oraz wymianę części urządzeń, dostarczonych przez abonenta.

R o z d z i a ł 6.

Opłaty abonamentowe.

§ 31. Opłaty abonamentowe pobiera się miesięcznie z góry w wysokości podanej w taryfie. Przy obliczaniu opłat, miesiąc abonamentowy liczy się za 30 dni.

§ 32. 1. Jeżeli stację zainstalowano w pierwszej połowie miesiąca, opłaty abonamentowe pobiera się za cały miesiąc, jeżeli w drugiej połowie miesiąca, opłaty pobiera się za pół miesiąca.

2. Powstałe w ciągu miesiąca zmiany w stanie urządzeń stacji telefonicznej, mające wpływ na wysokość opłat abonamentowych, uwzględnia się od dnia 1-go miesiąca następnego.

§ 33. 1. Rodzaje urządzeń telefonicznych, za które pobiera się opłaty abonamentowe oraz wysokość tych opłat podaje taryfa telefoniczna.

2. Za korzystanie z aparatu telefonicznego końcowego, lub głównego z dodatkowym, pobiera się jednakowe opłaty abonamentowe bez względu na to, czy urządzenia powyższe stanowią własność PPTiT lub abonenta.

3. Za korzystanie z centrali telefonicznej lub zespołu więcej niż dwóch aparatów telefonicznych, stanowiących własność PPTiT — pobiera się opłaty abonamentowe za powyższe urządzenia oraz za linie telefoniczne łączące stację telefoniczną z centralą miejscową. Jeżeli urządzenia stanowią własność abonenta i są przez niego konserwowane — pobiera się tylko opłaty za linie.

R o z d z i a ł 7.

Rozmowy telefoniczne — postanowienia ogólne.

§ 34. 1. Ze stacji telefonicznych i rozmównic publicznych mogą być przeprowadzane rozmowy: miejscowe, okręgowe i międzymiastowe (międzynarodowe) oraz mogą być nadawane i odbierane telegramy.

2. Abonent ponosi opłaty za wszystkie przeprowadzone rozmowy telefoniczne i telegramy nadane z jego stacji telefonicznej.

3. Przeprowadzone w ciągu miesiąca rozmowy i telegramy nadane ze stacji telefonicznej są płatne w następnym miesiącu łącznie z opłatami abonamentowymi za stację telefoniczną; rozmowy przeprowadzane z rozmównicy są płatne przy zamówieniu.

§ 35. 1. Rozmowy miejscowe i okręgowe mogą być przerywane dla wykonania połączeń międzymiastowych.

2. Czas trwania rozmowy międzymiastowej może być ograniczony, jak również może być ograniczona ilość zamówień, zgłaszanych jednocześnie z jednego numeru stacji telefonicznej.

§ 36. 1. Abonenci stacji telefonicznych zainstalowanych w lokalach i miejscach publicznych obowiązani są umożliwić osobom trzecim korzystanie z aparatów telefonicznych, umieszczonych w miejscu dostępnym dla publiczności. Ponadto obowiązani są zezwolić na umieszczenie przez PPTiT na-

zewnątrz i wewnątrz lokalu, w którym znajduje się telefon, odpowiednich informacji dla korzystających z telefonu.

2. Z powyższych stacji telefonicznych mogą być przeprowadzane rozmowy miejscowe, okręgowe, międzymiastowe oraz nadawane telegramy. Abonenci mają prawo pobierać od korzystających z telefonu, oprócz zasadniczej opłaty, dodatkową należność w wysokości podanej w taryfie telefonicznej.

3. Z abonentami stacji telefonicznych wymienionych w ust. 1, którzy bezprawnie odmawiają osobom trzecim korzystania z telefonu, może być rozwiązana umowa abonamentowa.

Rozmowy miejscowe i okręgowe.

§ 37. 1. Rozmowy miejscowe są to rozmowy przeprowadzane w obrębie jednej sieci miejscowej:

- a) ze stacji telefonicznych,
- b) z rozmównic publicznych.

2. Opłata za rozmowę miejscową jest niezależna od czasu trwania rozmowy.

§ 38. 1. Za rozmowy miejscowe, przeprowadzane ze stacji telefonicznej, pobiera się opłaty zależne od systemu centrali miejscowej:

- a) w centralach automatycznych, wyposażonych w liczniki — według ilości rozmów wykazanych przez licznik,
- b) w centralach automatycznych bezlicznikowych, wyposażonych w liczniki kontrolne — według kontyngentu miesięcznego rozmów.

2. W centralach z obsługą ręczną oraz w centralach automatycznych bezlicznikowych, niewyposażonych w liczniki kontrolne — opłaty za rozmowy miejscowe są wliczone w opłaty abonamentowe (§ 32).

§ 39. 1. Ustala się 5 kategorii kontyngentu miesięcznego rozmów w centralach automatycznych bezlicznikowych, posiadających liczniki kontrolne:

I-sza kategoria	do 100 rozmów
II-ga	od 101 — 250
III-cia	od 251 — 600
IV-ta	od 601 — 1000
V-ta	ponad 1000

2. Abonent powinien podać w zgłoszeniu o założeniu stacji kategorię kontyngentu rozmów. Jeżeli na podstawie obserwacji przeprowadzonej w ciągu trzech miesięcy, stwierdzono, że ilość przeprowadzonych w miesiącu rozmów nie odpowiada kategorii podanej przez abonenta — stacja zostaje zaliczona do innej kategorii z ważnością od dnia założenia stacji.

3. W centralach automatycznych, w których następuje przejście z systemu licznikowego rozmów na system kontyngentowy rozmów — zaliczenie stacji telefonicznej do danej kategorii odbywa się na podstawie przeciętnej ilości rozmów licznikowych z ostatnich 3-ch miesięcy przed zmianą systemu.

§ 40. 1. W przypadku przekroczenia kontyngentu — stację zalicza się do wyższej kategorii kontyngentu, począwszy od dnia 1-go miesiąca, następującego po miesiącu, w którym zakończono obserwację stacji.

2. Przekroczenie kontyngentu kategorii I-ej w granicach do 20% nie powoduje zaliczenia do wyższej kategorii. Ulgi tej nie stosuje się do tych stacji, w stosunku do których stwierdzono w ciągu roku 3-krotnie przekroczenie kontyngentu.

§ 41. 1. Na uzasadniony wniosek abonenta — stacja telefoniczna będzie zaliczona do odpowiednio niższej kategorii kontyngentu, jeżeli wyniki obserwacji potwierdzają słuszność wniosku. Ustalenie nowego kontyngentu rozmów obowiązuje od dnia 1-go tego miesiąca, w którym złożony został wniosek.

2. Ponowny wniosek o zaliczenie stacji do niższej kategorii kontyngentu może być rozpatrzony po upływie najmniej 6 miesięcy od zakończenia poprzedniej obserwacji. W tym przypadku ustalenie nowej kategorii kontyngentu obowiązuje od dnia 1-go miesiąca, następującego po miesiącu, w którym zakończono ponowną obserwację.

§ 42. 1. Rozmowy okręgowe są to rozmowy przeprowadzane w obrębie jednej sieci okręgowej:

- a) ze stacji telefonicznych,
- b) z rozmównic publicznych.

2. Za rozmowy okręgowe pobiera się opłaty ustalone taryfą.

§ 43. 1. Abonent może żądać wezwania do rozmównicy publicznej określonej osoby, celem przeprowadzenia z nią rozmowy miejscowej lub okręgowej.

2. Zamawiając taką rozmowę — abonent winien podać:
 - a) nr swojej stacji telefonicznej,

b) nazwisko i pełny adres osoby wzywanej, lub zastępcy zamieszkałego w tym samym domu co osoba wzywana; w zamówieniu nie można podawać więcej niż 2 osób,

c) godzinę, na którą należy wezwać osobę wzywaną.

3. Za rozmowę miejscową lub okręgową z wezwaniem do rozmównicy pobiera się, oprócz opłaty za rozmowę, dodatkową opłatę taryfową za doręczenie wezwania przez posłańca.

R o z d z i a ł 8.

Rozmowy międzymiastowe.

§ 44. Rozmowy międzymiastowe są to rozmowy prowadzone między stacjami telefonicznymi oraz rozmównicami publicznymi różnych sieci miejscowych za pośrednictwem łącz międzymiastowych.

§ 45. Kolejność, w jakiej są wykonywane połączenia zamówionych rozmów, ustalają przepisy Regulaminu Międzymiastowej Służby Telefonicznej.

§ 46. 1. Poza kolejnością załatwiane są na hasło „Ratunek” rozmowy wzywające pomocy właściwych władz i organów bezpieczeństwa publicznego oraz innych władz lub organizacji ratunkowych, w przypadku zaistnienia lub groźby zaistnienia nieszczęśliwych wypadków lotniczych i przymusowego lądowania, wezwań samolotów sanitarnych do przewozu rannych i chorych, napadów rabunkowych, katastrof kolejowych i przemysłowych, pożarów, powodzi, epidemii oraz wszelkich innych nieszczęść, spowodowanych żywiołowymi wydarzeniami.

2. Za rozmowy na hasło „Ratunek” oraz na inne hasła szczególnego znaczenia, ustalone przez Ministerstwo P. i T. — pobiera się opłaty w wysokości 3-krotnej opłaty za rozmowę zwykłą danego okresu taryfowego.

3. Rozmowy na hasło „Ratunek” przeprowadzane przez osoby prywatne są bezpłatne. Na żądanie pracownika pt. zamawiający winien okazać swój dowód tożsamości, względnie podać swoje nazwisko i adres zamieszkania.

4. W przypadku stwierdzenia, że treść rozmowy na hasło „Ratunek” nie odpowiada przeznaczeniu tego hasła — pobiera się opłatę jak za rozmowę błyskawiczną.

§ 47. Zamówienie rozmowy międzymiastowej winno obejmować: numer telefonu, z którego zamawia się rozmowę, rodzaj rozmowy (zwykłą, błyskawiczną), nazwę miejscowości i numer wzywanej stacji telefonicznej.

§ 48. Zamawiający rozmowę może bezpłatnie, do chwili wezwania do przeprowadzenia rozmowy, żądać, aby:

- 1) połączenie było wykonane po określonej godzinie;
- 2) połączenie nie było wykonane w pewnych określonych godzinach;
- 3) powiadomiono go w czasie rozmowy zamówionej z rozmównicy o upływie 3-ch minut rozmowy;
- 4) po ukończeniu rozmowy był powiadomiony o czasie trwania przeprowadzonej rozmowy oraz o wysokości należnej opłaty;
- 5) rozmowę łączono na inny numer, niż ten, z którego zamówiono rozmowę;
- 6) w przypadku nie odpowiadania wzywanego numeru — połączono go z innym wskazanym numerem tej samej sieci miejscowej;
- 7) skreślono zamówienie w przypadku niewykonania połączenia do określonej godziny.

§ 49. 1. Zamawiający może do chwili wezwania go do przeprowadzenia rozmowy — zmienić bezpłatnie, tylko jeden raz:

- 1) rozmowę zwykłą na błyskawiczną i odwrotnie;
- 2) rozmowę zwykłą na rozmowę z uprzedzeniem lub wezwaniem do rozmównicy lub odwrotnie;
- 3) osobę wzywaną przy rozmowie z uprzedzeniem.

2. Przy zmianie zamówienia na rozmowę o wyższej opłacie — pobiera się odpowiednią dopłatę, lub też zwraca się odpowiednią część opłaty przy zmianie zamówienia na rozmowę o niższej opłacie.

§ 50. Zamówienia niezrealizowane tracą ważność:

- 1) z zakończeniem godzin służbowych centrali;
- 2) o godzinie 24, jeżeli centrala pełni służbę „N” i rozmowa była zamówiona do godziny 22. Zamówienia po godzinie 22 tracą ważność o godzinie 8-ej dnia następnego.

R o z d z i a ł 9.

Specjalne rodzaje rozmów i połączeń międzymiastowych.

§ 51. Rozróżnia się następujące rodzaje rozmów i połączeń międzymiastowych:

- 1) rozmowa z uprzedzeniem;
- 2) rozmowa z uprzedzeniem do rozmównicy (rozmowa umówiona);

- 3) rozmowa z wezwaniem do rozmównicy,
- 4) rozmowa na z góry oznaczoną godzinę;
- 5) rozmowa abonowana;
- 6) rozmowa radiotelefoniczna;
- 7) połączenie na czas przerwy w czynnościach obsługi centrali.

Rozmowa z uprzedzeniem.

§ 52. 1. Rozmowa z uprzedzeniem polega na tym, że zamawiający, prócz numeru wzywanej stacji telefonicznej, podaje nazwisko lub inne określenie osoby, z którą chce rozmawiać.

2. Przy zamówieniu takiej rozmowy można podać jednocześnie dwa numery telefonów i jedną osobę, albo jeden numer i dwie osoby.

3. Zamawiający może żądać podania swojego nazwiska do wiadomości osoby wzywanej.

§ 53. Zamówienie rozmowy do numeru wewnętrznego stacji telefonicznej (centrali), choćby bez podania osoby, z którą chce się rozmawiać, uważa się za rozmowę z uprzedzeniem.

§ 54. 1. Za rozmowę z uprzedzeniem pobiera się, prócz opłaty za rozmowę, dodatkową opłatę za uprzedzenie w wysokości $\frac{1}{3}$ opłaty za 3-minutową rozmowę zwykłą okresu taryfowego, w którym dokonano lub usiłowano dokonać połączenia.

2. Płatny czas rozmowy z uprzedzeniem liczy się od chwili zgłoszenia się osoby wzywanej do przeprowadzenia rozmowy lub od chwili zgłoszenia się numeru wewnętrznego stacji. Gdy wzywana osoba (wzgl. numer wewnętrzny) nie zgłosił się do przeprowadzenia rozmowy zaraz po nawiązaniu połączenia płatny czas rozmowy liczy się po upływie 1 minuty od wykonania połączenia.

Rozmowa z uprzedzeniem do rozmównicy (rozmowa umówiona).

§ 55. 1. Zamawiający rozmowę z uprzedzeniem do rozmównicy winien podać nazwę placówki pt. oraz nazwisko osoby, która będzie oczekiwać w rozmównicy i godzinę, o której ma być przeprowadzona rozmowa.

2. Za rozmowę z uprzedzeniem do rozmównicy pobiera się opłatę jak za rozmowę z uprzedzeniem (§ 54 ust. 1).

Rozmowa z wezwaniem do rozmównicy.

§ 56. 1. Zamawiający rozmowę z wezwaniem określonej osoby do rozmównicy winien podać:

1) numer swojej stacji telefonicznej albo swoje nazwisko, jeżeli chce, aby dane powyższe były podane osobie wzywanej,

2) nazwisko i pełny adres osoby wzywanej; na wypadek gdyby osoba wzywana była nieobecna, albo też z innych powodów nie mogła przeprowadzić rozmowy — można podać w zamówieniu drugą osobę zamieszkałą w tym samym domu, co osoba wzywana,

3) w przybliżeniu godzinę, na którą należy wezwać osobę wzywaną do rozmównicy.

§ 57. 1. Za rozmowę z wezwaniem do rozmównicy pobiera się, prócz zasadniczej opłaty za rozmowę, dodatkową opłatę za przekazanie wezwania w wysokości $\frac{1}{3}$ opłaty za 3-minutową rozmowę zwykłą okresu taryfowego, w którym dokonano wzgl. usiłowano dokonać połączenia, oraz opłatę za doręczenie wezwania przez pościana.

2. Osoba wzywana może przeprowadzić rozmowę nie tylko z oznaczonej rozmównicy, lecz także z innej rozmównicy lub dowolnej stacji telefonicznej tej samej sieci miejscowej.

Rozmowa na z góry oznaczoną godzinę.

§ 58. 1. Rozmowa na z góry oznaczoną godzinę jest to rozmowa, dla której połączenie wykonuje się o godzinie podanej przez zamawiającego.

2. Zamówienie rozmowy na z góry oznaczoną godzinę przyjmuje się w połączeniach bezpośrednich i o ile jest możliwość wykonania połączenia w czasie oznaczonym przez zamawiającego.

§ 59. 1. Za rozmowę na z góry oznaczoną godzinę pobiera się opłatę jak za rozmowę błyskawiczną, według okresu taryfowego, w którym dokonano lub usiłowano dokonać połączenia.

2. Jeżeli połączenie zostało wykonane po upływie 30 minut od godziny podanej w zamówieniu, pobiera się opłatę jak za rozmowę zwykłą.

Rozmowy abonowane.

§ 60. 1. Rozmowy abonowane są to rozmowy międzymiastowe, prowadzone codziennie pomiędzy tymi samymi stacjami telefonicznymi o ustalonej godzinie i oznaczonym czasie trwania.

2. Czas trwania rozmów abonowanych w kierunkach obciążonych może być ograniczony.

§ 61. 1. Rozmów abonowanych udziela się w abonamencie miesięcznym na czas oznaczony albo nieoznaczony, oraz w abonamencie tygodniowym.

2. Umowa na czas nieoznaczony może być rozwiązana za 7-dniowym wypowiedzeniem przypadającym na koniec miesiąca. Poza tym mają zastosowanie postanowienia § 10.

§ 62. 1. Opłaty taryfowe za rozmowy abonowane pobiera się z góry.

2. Jeżeli umowę zawarto w ciągu miesiąca — to opłatę pobiera się odpowiednio, licząc za każdy dzień $\frac{1}{30}$ opłaty miesięcznej.

§ 63. Jeżeli wskutek przeszkód technicznych rozmowa trwa krócej niż czas określony w umowie, lub nie doszła do skutku w czasie oznaczonym, a abonent nie przeprowadził rozmowy w okresie późniejszym, udziela się abonentowi bonifikaty, odpowiedniej do niewykorzystanego czasu rozmowy.

Rozmowy radiotelefoniczne.

§ 64. 1. Rozmowy przeprowadzone między stacjami, z których conajmniej jedna znajduje się na obiekcie ruchomym (okręt, samolot) podlegają opłatom według taryfy za rozmowy radiotelefoniczne.

2. Za rozmowy do osób znajdujących się na obiekcie ruchomym nie pobiera się opłaty za uprzedzenie.

Połączenie na czas przerwy w czynnościach obsługi centrali.

§ 65. Na czas przerwy w czynnościach obsługi centrali telefonicznej stacja telefoniczna może być połączona:

a) z inną stacją telefoniczną tej samej sieci miejscowej,

b) ze stacją telefoniczną innej centrali miejscowej o takich samych godzinach służby, jak centrala, do której przyłączona jest stacja zamawiająca,

c) z centralą o dłuższych godzinach służby, aniżeli centrala, do której przyłączona jest stacja zamawiająca.

§ 66. 1. Połączenia na czas przerwy w czynnościach obsługi centrali udzielane są bądź jednorazowo, bądź w abonamencie miesięcznym za opłatą taryfową.

R o z d z i a ł 10.

Abonament łączy telefonicznych.

§ 67. Abonament łączy telefonicznych, służących do połączenia 2-ch abonenckich punktów telefonicznych bez pośrednictwa central telefonicznych, może obejmować łącza: miejscowe, okręgowe, międzymiastowe.

§ 68. Abonowane łącza nie mogą mieć połączenia z siecią telefoniczną użytku publicznego.

§ 69. 1. Abonament łączy wymaga zawarcia pisemnej umowy.

2. Umowa może być zawarta na czas oznaczony lub nieoznaczony.

3. Umowa na czas nieoznaczony może być rozwiązana za 7-dniowym wypowiedzeniem, przypadającym na koniec miesiąca.

Poza tym mają zastosowanie postanowienia § 10.

§ 70. 1. Opłaty za abonament łączy pobiera się miesięcznie z góry. Jeżeli abonament rozpoczyna się w ciągu miesiąca, to opłatę pobiera się odpowiednio, licząc za każdy dzień $\frac{1}{30}$ opłaty miesięcznej.

§ 71. 1. Nie pobiera się opłat abonamentowych za łącza miejscowe, stanowiące przedłużenie łącza okręgowego lub międzymiastowego do urządzeń telefonicznych abonenta.

2. Za włączenie łączy do urządzeń telefonicznych abonenta pobiera się taryfową opłatę instalacyjną.

R o z d z i a ł 11.

Zasady wymiaru opłat za rozmowy międzymiastowe.

§ 72. Opłaty za rozmowy międzymiastowe podlegają różniczkowaniu w zależności od:

- 1) czasu trwania rozmowy,
- 2) rodzaju rozmowy,
- 3) odległości, na jakiej rozmowa została przeprowadzona,
- 4) okresu taryfowego (silny, słaby ruch telefoniczny); czas trwania poszczególnych okresów podaje taryfa.

§ 73. 1. Jednostką taryfową jest opłata za 3-minutową rozmowę zwykłą, przeprowadzoną w okresie silnego ruchu.

2. Przy rozmowach ponad odległość 100 km, gdy rozmowa trwa dłużej niż 3 minuty, pobiera się za każdą dalszą minutę lub jej część opłatę w wysokości $\frac{1}{3}$ opłaty za 3-minutową rozmowę.

3. Przy rozmowach międzymiastowych na odległość poniżej 100 km, oraz przy rozmowach okręgowych pobiera się opłatę w jednostkach 3-minutowych (np. gdy rozmowa trwała 7 minut opłatę pobiera się za 3 jednostki, tj. za 9 minut).

§ 74. 1. Za rozmowę błyskawiczną pobiera się opłatę w wysokości 10-krotnej opłaty za rozmowę zwykłą danego okresu taryfowego.

2. Jeżeli rozmowa błyskawiczna została wykonana po upływie 30 minut od chwili zamówienia, pobiera się opłatę jak za rozmowę zwykłą.

§ 75. 1. Początek płatnego okresu rozmowy liczy się od chwili:

a) gdy stacja wzywająca i wzywana odezwały się na wezwanie do przeprowadzenia rozmowy,

b) przy rozmowach z wezwaniem do rozmówcy i rozmowach z uprzedzeniem, gdy wzywający i wzywany rozpoczęli rozmowę.

2. Płatny czas rozmowy kończy się z chwilą, gdy stacja wzywająca dała sygnał zakończenia rozmowy.

§ 76. Rozmowy, które odbyły się na przełomie dwóch okresów taryfowych, taryfikuje się następująco:

a) przy rozmowie do 3 minut — stosuje się taryfę obowiązującą w chwili rozpoczęcia rozmowy;

b) przy rozmowie trwającej ponad 3 minuty — pierwsze 3 minuty oblicza się według taryfy, obowiązującej w chwili rozpoczęcia rozmowy, dalsze minuty — według taryfy, która obowiązuje w chwili rozpoczęcia każdej z dalszych minut.

Oplaty częściowe.

§ 77. 1. Zamawiający rozmowę może bezpłatnie cofnąć zamówienie zanim został wezwany do przeprowadzenia rozmowy.

2. Jeżeli unieważnienie dotyczy zamówienia na rozmowę z wezwaniem do rozmówcy, a cofnięcie nastąpiło już po przekazaniu zamówienia do centrali wzywanej — pobiera się wówczas $\frac{1}{3}$ opłaty za 3-minutową rozmowę zwykłą oraz opłatę za posłańca.

§ 78. Przy cofnięciu zamówienia w chwili, gdy połączenie już zostało wykonane — pobiera się $\frac{1}{3}$ opłaty za 3-minutową rozmowę zwykłą okresu taryfowego, w którym połączenie zostało wykonane.

§ 79. Jeżeli wzywająca stacja nie zgłasza się na sygnały centrali, rozmowę uważa się za niedoszłą do skutku z winy abonenta i pobiera się opłaty analogicznie jak w § 78.

§ 80. W przypadku zbiegu w jednym zamówieniu kilku dodatkowych świadczeń, pobiera się dodatkową opłatę tylko za jedno świadczenie w wysokości $\frac{1}{3}$ opłaty za 3-minutową rozmowę zwykłą okresu taryfowego, w którym dokonano wzgl. usiłowano dokonać połączenia.

§ 81. 1. Gdy rozmowa nie doszła do skutku z winy wzywanej stacji telefonicznej, pobiera się $\frac{1}{3}$ opłaty za 3-minutową rozmowę zwykłą okresu taryfowego, w którym usiłowano wykonać połączenie, w następujących przypadkach:

a) jeżeli wzywana stacja telefoniczna zgłosiła się na sygnał centrali, a odmówiła przeprowadzenia rozmowy,

b) jeżeli przy rozmowie z uprzedzeniem osoba wzywana nie zgłosiła się do przeprowadzenia rozmowy,

c) jeżeli wzywany do rozmówcy odmówił przyjęcia wezwania lub nie zgłosił się w okresie ważności zamówienia (§ 50) oraz gdy wzywany nie mieszka pod wskazanym adresem lub jest nieobecny.

2. W przypadku wyszczególnionym w ust. 1 lit. c pobiera się nadto opłatę za posłańca.

§ 82. Za wykonanie połączenia z niewłaściwą stacją telefoniczną wskutek podania w zamówieniu mylnego numeru — pobiera się opłatę za 3-minutową rozmowę zwykłą okresu taryfowego, w którym dokonano połączenia.

R o z d z i a ł 12.

Spis telefonów.

§ 83. Każdą stację telefoniczną zamieszcza się w spisie telefonicznym, wydawanym przez PPTiT, o ile abonent nie zastrzegł sobie, aby nie wykazywać w spisie jego stacji telefonicznej.

§ 84. 1. Na określenie stacji telefonicznej w spisie telefonów składają się:

- numer stacji telefonicznej,
- nazwa (nazwisko) abonenta,
- adres.

2. Określenia powyższe umieszcza się w spisie w brzmieniu podanym przez abonenta.

3. PPTiT może ograniczyć znamiona stacji telefonicznej do minimum, niezbędnego dla odróżnienia jej od innych stacji telefonicznych.

§ 85. Spisy telefoniczne dostarcza się abonentom za zwrotem kosztów nakładu.

R o z d z i a ł 13.

Zwrot opłat telefonicznych.

§ 86. 1. Na żądanie abonenta zwraca się lub bonifikuje się opłaty abonamentowe i za kontyngent rozmów za okres czasu, w którym abonent na skutek uszkodzenia stacji nie mógł korzystać ze swej stacji telefonicznej, o ile zostało to zgłoszone przez abonenta na piśmie i okres przerwy trwał jednorazowo ponad 7 dni.

2. Nie zwraca się opłat, gdy uszkodzenie powstało z winy abonenta albo wydarzyło się w urządzeniach stacji telefonicznej, stanowiących własność abonenta i przez niego konserwowanych.

3. Za każdy dzień przerwy zwraca się wzgl. bonifikuje się opłaty w wysokości $\frac{1}{30}$ opłaty abonamentowej i za kontyngent rozmów.

§ 87. 1. Za przerwy w korzystaniu z łącza abonowanego sieci okręgowej lub międzymiastowej, spowodowane uszkodzeniami technicznymi, udziela się, na wniosek abonenta, bonifikaty w opłatach, jeżeli uszkodzenie trwało bez przerwy ponad 24 godziny.

2. Jeżeli uszkodzenie trwało ponad 24 godziny, bonifikaty udziela się:

a) za każde 24 godziny — w wysokości $\frac{1}{30}$ opłaty miesięcznej,

b) za każdą godzinę przerwy — w wysokości $\frac{1}{24}$ opłaty za dobę; przy obliczeniu bonifikaty pomija się przerwy poniżej godziny.

§ 88. Roszczenia o zwrot opłat telefonicznych przedawniają się z upływem 6 miesięcy, licząc od dnia 1-go miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstało roszczenie.

§ 89. Nadpłaty ponad trzy (3) zł zwraca się wzgl. bonifikuje się z urzędu; nadpłaty poniżej 3 zł zwraca się tylko na żądanie.

R o z d z i a ł 14.

Odpowiedzialność abonenta i PPTiT.

§ 90. Abonent odpowiada za oddane mu do użytku urządzenia stacji telefonicznej, stanowiące własność PPTiT. Odpowiedzialność ta rozciąga się również na działalność osób trzecich, z wyjątkiem wypadków losowych.

§ 91. PPTiT nie odpowiada za szkody lub utracone korzyści wynikłe z powodu niedojścia rozmowy do skutku z winy obsługi telefonicznej, opóźnienia rozmowy, lub złej jej słyszalności.

§ 92. Nie pobiera się żadnej opłaty wzgl. pobraną zwraca się, jeżeli zamówienie na rozmowę nie zostało wykonane z winy obsługi telefonicznej.

§ 93. 1. Nie pobiera się opłaty, jeżeli rozmowa nie mogła być przeprowadzona wskutek złej słyszalności, stwierdzonej przez telefonistkę.

2. Gdy w toku rozpoczętej rozmowy stwierdzono, na żądanie rozmawiających, niedostateczną słyszalność — wówczas opłatę pobiera się tylko za okres czasu, w którym słyszalność była zadowalająca. Jeżeli okres nie osiągnął 3-ch minut — nie pobiera się żadnej opłaty.

3. Po stwierdzeniu niedostatecznej słyszalności połączenie przerywa się. Gdy jednak rozmawiający wyrażą życzenie przeprowadzenia rozmowy, mimo złej słyszalności — połączenia nie przerywa się, a wówczas opłatę za rozmowę pobiera się za cały okres połączenia.

§ 94. Zażalenia dotyczące usług telefonicznych winny być wniesione w terminie do 6 miesięcy.

§ 95. 1. Abonent obowiązany jest zapłacić rachunek telefoniczny w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia rachunku do zapłaty.

2. W razie niezapłacenia rachunku w terminie podanym w ust. 1 stacja telefoniczna może być wyłączona z sieci telefonicznej. Za ponowne włączenie stacji do sieci pobiera się opłatę taryfową.

3. Zaległe opłaty telefoniczne, należne od osób i jednostek gospodarki nieuspołecznionej ściągane będą w trybie administracyjnym (dekret z dnia 28.I. 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych — Dz. U. Nr. 21, poz. 84, z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 14.VII. 1948 r. — Monitor Polski Nr. A—66, poz. 489).

4. Opłaty telefoniczne przypadające od urzędów, instytucji państwowych i jednostek gospodarki uspołecznionej będą pobierane w drodze inkasa bankowego zgodnie z § 11 uchwały Nr. 877 Prezydium Rządu z dnia 12.XII. 1951 r. (Monitor Polski Nr. A—103, poz. 1500).

132.

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 26 listopada 1953 r.
w sprawie regulaminu o paczkach i o listach wartościowych
w obrocie wewnętrznym.

§ 1. Wprowadza się do użytku służbowego urzędów i agencji p. t. oraz dyrekcyj okręgowych p. i t. „Regulamin o paczkach i o listach wartościowych w obrocie wewnętrznym”, oznaczony jako tom 6 — 7 działu II zbioru służbowego przepisów pocztowo-telekomunikacyjnych, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Z dniem wejścia w życie zarządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy, wydane w przedmiocie uregulowanym w niniejszym zarządzeniu, a w szczególności:

1. Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 12-go kwietnia 1946 r. o wprowadzeniu w życie regulaminu o paczkach i o listach wartościowych w obrocie wewnętrznym (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 5, poz. 29) z późniejszymi zmianami.

2. Komunikat z dnia 4 kwietnia 1947 r. nr PK. 231 o postępowaniu z paczkami ochronnymi (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 6 z 1947 r.).

3. Komunikat z dnia 19 listopada 1948 r. nr. PK 330 o wkładaniu do paczek odpisów adresów (Dz. Urz. M. P. i T. nr. 27 z 1948 r.).

4. Zarządzenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów nr. PK. 330 z 1951 r. o paczkach żywnościowych (Dz. P. i T. z 1951 r. nr. 4, poz. 53).

5. Komunikat o paczkach żywnościowych nr. PK. 332 z 1951 r. (Dz. P. i T. z 1951 r. nr. 17, poz. 280).

6. Okólnik o ważeniu paczek przy wydawaniu w placówce p. t. na żądanie odbiorcy nr. PK. 330 z 1953 r. (Dz. P. i T. z 1953 r. nr. 7, poz. 50).

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

133.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 28 czerwca 1954 r.
w sprawie przywrócenia centralnej kontroli należności
celnych.

§ 1. Przywraca się centralną kontrolę należności celnych dokonywaną na podstawie przepisów objętych tomem 8 działu X (X. R. 8) urzędowego zbioru przepisów służbowych z zakresu służby pocztowo-telekomunikacyjnej.

§ 2. Kontroli należności celnych, o której mowa w § 1 będzie dokonywał Urząd Wymiany Poczty Warszawa 3.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 maja 1954 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy wydane w przedmiocie unormowanym niniejszym zarządzeniem.

Minister: wz. W. Billig Podsekretarz Stanu.

● OKÓLNIKI:

134.

Skład i zadania Centralnej Komisji Wynalazczości
przy Zarządzie Poczty.

1. Na podstawie § 3 zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 19 maja 1954 r. w sprawie powołania nowych komórek i komisji wynalazczości, ustalam następujący skład Centralnej Komisji Wynalazczości w Zarządzie Poczty:

1. przewodniczący: E. Starczewski Zastępca Dyrektora Zarządu Poczty;

2. zastępca przewodniczącego: W. Buczek Naczelnik Wydziału Inwestycji i Mechanizacji Zarządu Poczty;

3. sekretarz: J. Chludziński st. radca z Wydziału Inwestycji i Mechanizacji Zarządu Poczty;

oraz jako stali członkowie:

4. przedstawiciel podstawowej organizacji partyjnej PZPR;

5. przedstawiciel rady miejscowej Zw. Zaw. Prac. Łączności;

6. przedstawiciel Departamentu Finansowego M. P. i T.;

7. przedstawiciel służby techniczno - eksploatacyjnej Zarządu Poczty.

2. Zadaniem Centralnej Komisji Wynalazczości przy Zarządzie Poczty jest przyjmowanie i ocenianie pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień oraz rozstrzyganie sporów o wysokość wynagrodzenia za te wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia.

3. Zakres działania oraz tryb postępowania Centralnej Komisji Wynalazczości przy Zarządzie Poczty określa zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 7 lipca 1951 r. (Mon. Pol. Nr. A—66, poz. 869).

4. Za udział w posiedzeniach członkowie Komisji otrzymują wynagrodzenie w wysokości 27 zł, a przewodniczący w wysokości 36 zł (zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 9 kwietnia 1953 r. — Mon. Pol. Nr. A—38, poz. 472).

Protokółanci i rzeczoznawcy otrzymują wynagrodzenie tak jak członkowie Komisji.

135.

Przesyłanie nadmiarów kasowych.

W związku z często popełnianymi nieprawidłowościami, które już ułatwiły popełnienie nadużyć przypomina się, że:

1) nadmiary i zasiłki kasowe należy wysyłać, o ile tylko objętość ich na to zezwala, jako listy lub workowniki wartościowe bez względu na wagę i wkładać do odsyłki „Z” lub „W” (do worka odsyłkowego);

2) przy kursach traktowych tak miejskich jak i zamiejscowych dostarczanie przedmiotów ładunku z placówki p-t. do pojazdu i odwrotnie należy do wyznaczonych pracowników placówki, a nie do konwojenta kursu (§ 199 — II. P. 8);

3) należy zwracać uwagę na awizowanie wyższych wartości.

136.

Kierowanie telegramów przeznaczonych za granicę.

W tablicy kierowania telegramów w ruchu zagranicznym, stanowiącej załącznik do okólnika Nr TE 372 z dnia 27 lutego 1953 r. (Dz. P. i T. Nr. 8, poz. 64) wprowadza się następujące zmiany:

Poz. 118 Madagaskar, w kol. 6 liczbę „38” zastępuje się liczbą „46”.

Poz. 134 Meksyk, w kol. 3 wyraz „Warszawa” zastępuje się wyrazem „Stalinogród”, w kol. 4 wyraz „New Jork” zastępuje się wyrazem „Paryż”, w kol. 5 skreśla się cały wpis, w kol. 6 wpisuje się następujące zdanie: „New Jork — Radio, Fredericia, Londyn — Radio dopłata 68 gr”.

KOMUNIKATY:

137.

Uzupełnienie spisu władz i urzędów.

W spisie władz i urzędów uprawnionych do opłacania listów i kartek pocztowych znaczkami pocztowymi do opłaty przesyłek urzędowych, stanowiącym załącznik do Dziennika P. i T. Nr. 9 z 1953 r., poz. 40 otrzymuje brzmienie:

„40. Jednostki Resortu Poczty i Telekomunikacji.

Centralny Zarząd Radiofonizacji Kraju,

Centralny Zarząd Radiostacji,

Centralny Zarząd Linií Międzymiastowych i Kabli,

Centralny Zarząd Budownictwa Łączności,

Centralny Zarząd Produkcji Pomocniczej,

Zarząd Zaopatrzenia Materiałowo - Technicznego,

Instytut Łączności,

Zarząd Szkolenia Zawodowego,

Szkoły i Ośrodki Szkolenia Zawodowego”.

138.

Kurs przeliczenia kwot przekazowych w obrocie międzynarodowym.

Przy przyjmowaniu przekazów pocztowych w obrocie ze Szwajcarią obowiązuje od dnia 25 czerwca br. następujący kurs przeliczenia:

100 fr. szw. = 93,32 zł.

139.

Kradzież pieczęci okrągłej, stempla okręgowego, stempla „R” datownika, plombownicy i książeczek oszczędnościowych P.K.O.

W nocy z dnia 25 na 26 czerwca 1954 r. skradziono w Upt Pierzchnica pieczęć okrągłą z godłem Państwa do tuszu, stempel okręgowy nr 2805, stempel „R”, datownik Pierzchnica z literą rozpoznawczą „a”, plombownicę z literą „a” i osiem czytych książeczek oszczędnościowych P.K.O. od nr 572956 D do nr 572963 D.

Powyższe podaje się do wiadomości w celu zapobieżenia nadużyciom.

140.

Kradzież pieczęci urzędowej, stempla okręgowego, datownika i pieczęci nagłówekowej.

Dnia 29 czerwca 1954 r. skradziono w Up.-t. Bieliny pieczęć urzędową, stempel okręgowy nr 2832, datownik i pieczęć nagłówekową.

Powyższe podaje się do wiadomości w celu zapobieżenia nadużyciom.

141.

W Y K A Z

uruchomionych placówek pt.

Klasa i rodzaj jednostki eksploatacyjnej	Nazwa placówki p. t.	Numer sytuacyjny pola dla telefonu i paczek	Punkt wymiany i odcinek komunikacyjny	Godziny służbowe k działu telekomunikacyjnym	Województwo i powiat	Dyrekcja Okr. P. i T.	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8
VII	Bieliny k. Niska	68—59	Rudnik n/Sanem	8—15	Rz. Nisko	Rz.	ur. 21.6.54 r.
Ag.	Bończa	63—66	Kraśniczyn	8—11	Lb. Krasnystaw	Lb.	ur. 26.6.54 r.
VII	Borek Stary	74—57	Rzeszów 2	8—15	Rz. Rzeszów	Rz.	ur. 21.6.54 r.
VII	Drohobyczka	75—59	Przemysł 1	8—15	Rz. Przemysł	Rz.	ur. 1.6.54 r.
VII	Dylągowa	76—59	Dynów	8—15	Rz. Brzozów	Rz.	ur. 21.6.54 r.
V	Gilowice	77—37	Żywiec 2	8—15	Kr. Żywiec	Kr.	ur. 7.6.54 r.
VI	Harta	75—58	Bachórz st. k., Dynów — Przeworsk	8—15	Rz. Brzozów	Rz.	ur. 21.6.54 r.
VII	Jaworznia	64—46	Kielce 2	8—15	Kl. Kielce	Kl.	ur. 21.5.54 r.
VII	Komarno	51—65	Konstantynów n/Bugiem	8—15	Lb. Biata Podlaska	Lb.	ur. 28.6.54 r.
VII	Krasna	61—46	Kielce 2	8—15	Kl. Kielce	Kl.	ur. 1.6.54 r.
VII	Krasne	73—57	Rzeszów 2	8—15	Rz. Rzeszów	Rz.	ur. 21.6.54 r.
VII	Krzemienica	73—58	Łańcut	8—15	Rz. Łańcut	Rz.	ur. 21.6.54 r.
Ag.	Lipiny Górne	69—60	Potok Górny	12—16	Lb. Biłgoraj	Lb.	ur. 21.6.54 r.
VII	Lipnica k. Kolbuszowej	70—56	Dzikowiec k. Kolbuszowej	8—15	Rz. Kolbuszowa	Rz.	ur. 21.6.54 r.
VII	Lipnica Mała	79—40	Jablonka Orawska	8—15	Kr. Nowy Targ	Kr.	ur. 21.6.54 r.
Ag.	Małochwiej Duży	63—65	Krasnystaw	8—11	Lb. Krasnystaw	Lb.	ur. 29.6.54 r.
Ag.	Marczów	61—12	Jelenia Góra — Lwówek Śl.	8—10	Wl. Lwówek Śl.	Wl.	—
II	Ostrów Wielkopolski 2	55—27	Łódź — Ostrów Wlkp., Poznań — Kraków	—	Pz. Ostrów Wlkp. 1	Pz.	ur. 1.5.54 r.
Ag.	Pasiecznik	61—11	Jelenia Góra 2	12 ³⁰ —14 ³⁰	Wl. Lwówek Śl.	Wl.	ur. 1.6.54 r.
VII	Połomia k. Rzeszowa	75—56	Czudec	8—15	Rzeszów	Rz.	ur. 21.6.54 r.
I	Radom, Urząd Telekomunikacyjny	58—61	—	N	Kl. Radom (miasto)	Kl.	ur. 16.5.54 r.
VII	Rosochate Kościelne	42—59	Dąbrowa Wielka	8—15	Bł. Wysokie Mazowieckie	Bł.	ur. 1.6.54 r.
VII	Sieniawa k. Nowego Targu	79—42	Zakopane — Chabówka	8—15	Kr. Nowy Targ	Kr.	ur. 30.6.54 r.
VII	Topólcza k. Zamościa	66—63	Zwierzyniec n/Wieprzem	8—15	Lb. Zamość	Lb.	ur. 21.6.54 r.

VII	Toruń 5	40—33	Toruń 2	8—12, 14—17	Bd. Toruń	Bd.	ur. 1.6.54 r.
VII	Waplewo Wielkie	30—38	Malbork — Myślice	8—15	Gd. Sztum	Gd.	ur. 1.6.54 r.
III	Warszawa 48 (Mokotów)	49—49	Warszawa 2	C	Wr. Warszawa-Mokotów	Wr.	ur. 15.6.54 r.
VII	Widowo	42—65	Bielsk Podlaski	8—15	Bł. Bielsk Podlaski	Bł.	ur. 30.4.54 r.
VII	Wierzbęcin	31—11	Nowogard	8—15	Sz. Nowogard	Sz.	ur. 2.5.54 r.
VII	Wierzchucinek	37—28	Trzęmiętowo st. k., Bydgoszcz — Wierzchucin Kr.	8—15	Bd. Bydgoszcz	Bd.	ur. 1.6.54 r.
VII	Witryłów	77—58	Dydnia	8—15	Rz. Brzozów	Rz.	ur. 21.6.54 r.
VII	Wrzawy	66—56	Gorzyce Tarnobrzeskie	8—15	Rz. Tarnobrzeg	Rz.	ur. 21.6.54 r.
VII	Wysoka k. Rzeszowa	72—57	Głogów Młpl.	8—15	Rz. Rzeszów	Rz.	ur. 21.6.54 r.
VII	Złotoria n/Narwią	38—64	Białystok 2	8—15	Bł. Wysokie Mazowieckie	Bł.	ur. 21.6.54 r. w miejsce pos.
VII	Śmiechowo	22—32	Gdynia — Wejherowo	L	Gd. Wejherowo	Gd.	ur. 21.6.54 r.

142.

SPROSTOWANIE

W Dzienniku Poczty i Telekomunikacji z 1954 r. Nr 14 na stronie tytułowej jako datę ogłoszenia Dziennika mylnie wydrukowano: „Warszawa, 5 maja 1954 r.“ — ma być: „Warszawa, 5 lipca 1954 r.“

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczty i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.
Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedynczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr. za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 10.000 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. VII kl., gramatura 60 g. Arkuszy druku $\frac{3}{4}$.

Rękopis otrzymano: 9 VII.1954 r.

Druk ukończono: 18.VIII.1954

